

Καὶ ποτὲ ξένος Ὑπουργὸς ποτὲ δὲ δυνηθῆ
εἰς τὰ καλά καθεύμενα νὰ μης ἐπιβληθῇ;
Καὶ τίς λεπτὸν Πρωθυπουργὸς κραταιστοὺς κράτους
μπορεῖ νὰ δοσῃ πρεστατὴν σ' ἡμᾶς τοὺς Κερδονάτους;
Ἐγὼ ποτὲ ἀκρόσιτος νὰ δῶσον εἰς κανίνα,
ἴησον μπορῶ τὰς σχέσιες του εὐθὺς νὰ οικράξω
καὶ τὸ κομμένον χέρι μου σ' ὅτα μοῦτρά του νὰ φίξω;
Ἐγὼ ποτὲ νὰ φοβηθῶ τὸν Σώλοσευρον τὸν γέχεα,
ποὺ νὰ χορτάνω ἡμαθια μὲ λάχανα μονάχα,
καὶ ἀντὶ σὰν πρότα κόρχορος νὰ λέγουν ἐν λαχάνεις
σήμερος ἀντὶ τοῦ κόρχορος φωνάζουν «Δελτηγάννης»;
Τί μι τὸ Μόνον ἔκαμεν ἔνας Θεός τὸ ξέρει...
ἢ ιδούς μου τράχηλος ζυγόν δὲν ὑπόφερει.
II. Ἀρμ! ἔτσι πές τα, Θάναρε, νὰ σὲ τρυμάξουν ὅλοι
καὶ ἡ λυπμένη μας καρδία νὰ γίνηται πειβόλι.
Φ. Γειζ σου, ἀστικ Θάδωρη... τὸ στόχιον σου ν' ἁγιάστη...
κατός δ Μόνων κόντηψις ὡς τώρα νὰ μης σκέψῃ.
Καλά τοὺς τὰ κοπάνισες... τοὺς πήρες τὸν σίρην...
II. Νά! νά! κι! δ Μηροκέριλος; φωνάζεις ἀπὸ πέρα.
Φ. Ἀκούσατε, ἀκούσατε...
II. Τί λέει;
Φ. *Ἀπορεῖ.*
πῶς τόσος λόγος γίνεται περὶ Σαλισθευροῦ,
ἐνὸς Εγγλέζου ἀφανοῦς, μηδαμίνον ἀνθρώπου,
καὶ παῖς; ρόλων καὶ αὐτὸς ἐπιφανεὺς προσώπου.
II. Καλέ τί λόγος!... βέβαιας... δυσκαία ἀπόρει...
ἴμπρος ὅτος Μαυροκέραλος καυτεῖς Σαλισθευροῦ;
«Ολ'» οι Μυλλόρροι, ἀδελφοί, καὶ οἱ Σαλισθευροῦς
ἴμπρος ὅτος Μαυροκέραλος μοῦ φαινοντας μαριδες.
Φ. Ἀκούς ίκεν Σαλισθευροῦ καὶ μασταροκαμώματα!...
πικτιρ! πῶς τὰ σιγανίσες... τοὺς Ἀγγλῶν τὰ ονύματα.
Μά νά! κι! δ Κωνσταντόπολος περλάρει δ σοφός
κι! δ Δελτηγάννης, Περικλῆ, ἀκένει κεκυρώς.
II. Τί λέει;...
Φ. *Ἄκουσαν καλῶς... περὶ τιμῆς φωνάζει*
καὶ τοῦ Ζαχήμ τοῦ βωβοῦ τὴν κάπτε ξεινιάζει.
II. Κι! αὐτὸς τί λέει;
Φ. *Το σηγεν τὸ θεωρεῖ καθήκον...*
αὐτός, μωρέ, κατήτησε δ Μόνος τῶν Πορτικών.
II. Πώ! πώ! ποδοσκοτήματα καὶ γόδους σμερδάλεος.
Φ. Νά! δ Κυκλαδέων Βαυλατής, δ τόσον θαρράλεος,
τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν ζητεῖ νὰ ξαναλούσῃ...
II. Νά! κι! δ Πετρόπαλη, Φασούλη, μὲ τὸ κερμό του μεύσι.

Αἱράν, φωνάζει, βρέ παιδίσ, γιὰ τὸ Θεό σταθῆτε,
της τρίχης τοῦ Πρωθυπουργοῦ οὐλές σεινοθήτε.
Φ. Χριστὸς καὶ Παναγία μου... μὲ πάσι ρυπιτά...
ἀγριεμένος, Περικλῆ, κυττάτω τὸν Πετρόπη.
II. *Ἄγριεψ σ' ἀληθινά... βαθεὶ τῆς δυστυχίας!*...
κι! αὐτὸς δ λεγαντάτος ζητεῖ μονομαχίας.
Φ. Πετρόπη λογιότατε, γιὰ δὲλτον ὅτα σωστά σου,
γιατὶ νομίζω πῶς φωτιὰ δὲν πάνουν τάρματα σου.
II. Τελείων ἡ συνέργιας γωρί καυτής νό γένη,
ἄλλ' έχτι... νά! δ Πρόεδρος τὸν κώλενα σημιτεῖ.
Φ. Καινούργια συνεργίασις κι! ὥλεσθον μεγάλη...
II. Πό! τι!
Φ. *Σκαριδες κι! δ Θόδωρος τσακώθη μὲ τὸν Ράλλη.*
II. Καὶ τὶ τοῦ λέει;
Φ. *Τείσαι σύ, ποῦ ἔρχεται* ἵμπροτά μου
καὶ πρεπτῶς ἀμφιστρέτα τὰ δικαιομάτα μου;
II. Κι! δ Ράλλης, βρέ, τὶ ἀπάντης *ὅτον πρότοι Κερδονάτος*;
Φ. Κερδονᾶ σύ κι! ἔνω αὐγῷ μὲ βάσανα γυμάτο.
II. Βλέπω τὸν Φαρμακόποιο... πυρώδες βλέμμα ρίπτει
κι! ὡς αἰλουρος μανιόμενος *ὅτον Ράλλην ἐπιτίπτει*.
Φ. Βλαττάτε τον, μωρέ παιδίσ, κι! αὐτὸς δὲν χωρετείει...
σταύρα, Φαρμακόποιο... τι λέεις σου κατέβει;
II. Αν θύμωσε δ θεῖς σου μὴ γίνεσαι ώμος.
Φ. Τοῦ θεού σου ὥργητορος τοῦ φεύγει δ θυμός.
II. *Άμραν μὴ γίνηται φυικό.*
Φ. *Χριστὸς καὶ Παναγία!*...
II. *Άλληντας, βρέ, δ Βασιλεὺς πῶς ἔχει εὐλογή;*
Φ. Τὸ έμβλημα, βρέ Περικλῆ, μὲ λογή μου πελλήν
κι! εἴσε ν' ἀκινησή δ Θεός κι! ἐμὲ τὸν Φασούλην
νό καθέρη τὴν ἡμέρας σου νά του την χρονία
καὶ διαλέχους νά λέῃ κι! ἔγγρων τοῦ ἔγγρου.
II. *Ἐγώ θαρρώ καλλίτερο νὰ κάσθη τῆς ζητήσεις σου.*
Φ. Σὲ φθάνει δοσοῦ θεοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἀρκέσου.
II. Μὲ τοῦ χρυσοῦ τὸ σήκωμα καὶ τὰ δεινοπαθήματα
πολλοὶ *στὴν Μπόρας* ἔμαθε ποὺ βγάζουν ξενθήματα.
Φ. *Η εὐλογία τοῦ Θεού ἀς διθή κι! ἐφ' ήμας*
πριν δὲς ίκανθήσωμεν ἀπὸ τὰς πληρωμάς.
Μέ τώρα πάμε, Περικλῆ, πριν ξέλο νά δουλεψή,
καὶ σηρές τον Θάδωρο μονάχος του νά ρίψη.
II. Λύτος μὲ τὸ κεφάλι του παθεῖν καὶ πιθεύεται
κι! ὅλο μ'. *Ἐγγλέζους, Φασούλη, πηγαίνει καὶ μπερδεύεται*.
Φ. Μὲ τοὺς *Ἐγγλέζους* ξέθηκε κι! δ μέρας Νατολέων...
II. *Ορεὶ λαιπὸν τρεῖς γχατσουκίδες καὶ μία περιπλέον.*

Κάτι: ποι ἴντεσεφέρει — τοῦ Ρωμαϊοῦ μας τὸ κειμένο.

*Όσοι τοῦ πέμπτου τάμου μας κατέχουν ἀγγελίαν
χωρίς πολλὴν παράκλησιν καὶ ἀλλην διμιλίαν
παρακαλοῦνται τάχιστα νὰ μᾶς τὴν ἀποστείλουν
καὶ ταύτοχρόνως μετ' αὐτῆς καὶ δ, τι μᾶς ὀφείλουν.*

*Όστις δ' ἀνὴρ φιλόμουσος ἐπιθυμεῖ νὰ ίδῃ
τοῦ φιλοσόφου Φασούλη τὸ φοβερὸν βιβλίον,
πωλεῖται εἰς τὸ σπῆτη μας, εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη,
καὶ στῆς Εστίας τῆς γνωστῆς τὸ Βιβλιοπωλεῖον.*